

7 Ağustos 2010
İstanbul Atatürk
Olimpiyat Stadı
Saat: 20.30

Bursaspor

Trabzonspor

“Adam gibi bira” nedir?

Sevgili Biraseverler,

Bize göre
dünyanın seçkin
üretilmiş,
yapılan biradır.
içine şeker
üretimi için
biradır.
kalitede istikrarı
tadı Kars'ta da
yazın da kışın da
Tuborg'a göre de
olmanın başka

adam gibi bira,
arpalarından
%100 malttan
Saflığa önem veren,
katılmamış,
sabredilen
Adam gibi bira,
yakalamış,
İstanbul'da da,
aynı olan biradır.
adam gibi bira
yolu yoktur.

www.adamgibibira.com

Süper Kupa birçok ilkle daha heyecanlı

Mahmut Özgener
Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı

Türk futbol tarihinde gelenekselleşen Süper Kupa'nın bu yıl beşincisini gerçekleştiriyoruz.

2009-2010 sezonunda Turkcell Süper Lig'i şampiyon olarak tamamlayarak bir ilki yaşayan Bursaspor ile Şanlıurfa GAP Arena'da oynanan final maçında Ziraat Türkiye Kupası'nı müzesine götürün Trabzonspor'un bu mücadelesi Türk futboluna ayrı bir heyecan katacak.

40 yılı aşkın süredir Anadolu futbolunu başarı ile temsil eden bu iki güzide kulübün ikisi de ilk kez yaşayacağı Süper Kupa final heyecanından başarı ile çıkarak bu kupayı kazanmak istiyor.

Bu önemli final, tam 1 hafta sonra başlayacak Süper Lig heyecanının da şimdiden yaşanmasını sağlayacak.

Geçen yıl olduğu gibi bu yıl da Türkiye'nin en yüksek kapasiteli stadyumu olan Atatürk Olimpiyat Stadı'nın ev sahipliği yapacağı bu karşılaşmaya sadece İstanbullu futbolseverlerin değil Bursa ve Trabzon'dan da binlerce taraftarın gelecek olması tüm ülkenin ilgisini bu maça çekecektir.

Bu sezon ülkemizi Şampiyonlar Ligi ve UEFA Avrupa Ligi'nde temsil edecek Bursaspor ile Trabzonspor'u güçlenen kadrolarıyla ilk kez seyretmenin sporseverler açısından önemli bir ayrıcalık olduğu kanaatindeyim.

Saha içinde en üst seviyeye çıkacak sportif rekabetin centilmenlik sınırları içinde kalması da en büyük arzumuz.

Türk futbolu sponsorların sağladığı imkânlarla çok daha ilerilere gidecektir. Bunun için bizimle işbirliği yapan tüm sponsorlarımıza ve yayıncı kuruluş ATV'ye bir kez daha teşekkürlerimi sunuyorum.

Süper Kupa 2010 finalinin yeni sezona iyi bir başlangıç olmasını diliyorum.

Yepyeni bir hedefle karşı karşıyayız

Ertuğrul Sağlam
Teknik Direktör

Türk futbol tarihinin başarı sayfalarına kulübümüzün adını yazdırmanın ve bizim yanımızda yer alan, bu başarıda emeği geçen herkese ulaşılması güç bir sevinç tattırmanın gururunu yaşıyoruz. Kazanılan şampiyonluk sonrası yapılan bütün yorumlar, açıklamalar ve değerlendirmeler bizleri son derece mutlu etmiştir. Bu başarıyı Türk futbolunda yeni bir dönemin başlangıcı görenlere, bize destek olan ve çeşitli vasıtalarla sevincimizi paylaşan herkese bir kez de buradan teşekkür etmek istiyorum.

Şampiyonluk kadar sezon başından bu yana önem verdiğimiz Fair Play Ligi'ni de zirvede bitirmemiz yaşadığımız coşkuyu arttırmıştır. Büyük bir tarihi başarı olan şampiyonluk sevincini yaşadığımız bugünlerde yepyeni bir heyecan ve hedefle karşı karşıyayız. Tarihimizde ilk defa mücadele etme şan-

sını yakaladığımız "Süper Kupa" finalinin dostluk ve Fair Play anlayışına sahne olacağına inancım tamdır. Kuşkusuz "Süper Kupa" için iki Anadolu ekibinin mücadele edecek olması Türk futbolu açısından da önemli bir gelişmedir.

16 Mayıs'ta büyük bir mutluluk yaşadığımız Bursasporluların, müzemizde yer almasını çok istediğimiz bir kupa için bizi yalnız bırakmayacaklarından eminim. Aynı şekilde çok değerli Trabzonspor camiası da bu karşılaşmaya büyük önem verecektir.

Türk futbolunun iki güzide kulübünün bu anlamlı günü bir şölen havasında, büyük bir coşkuyla yaşayacaklarına ve güzel görüntüler oluşturacaklarına tüm kalbimle inanıyorum.

Saygılarımla

Finale yakışmalı...

Şenol Güneş
Teknik Direktör

Değerli sporseverler;

Bursaspor ile oynayacağımız Süper Kupa Finali'ne hepiniz hoş geldiniz. Geçtiğimiz sezonu ligde ve kupada zirvede tamamlayan iki Anadolu takımının bugün yapacakları mücadelenin bu büyük kupanın adına yakışacağına inanıyorum.

Yeni sezon öncesi oynanacak finalin futbolun tüm güzelliklerini içermesi en önemli beklentimizdir.

Elbette anlam taşıyan bu kupayı kazanmak rakibimiz gibi bizim için de çok ciddi anlamlar içeriyor.

Ama bizim felsefemiz kazanmak için her yolu mubah gören bir anlayış değildir. Futbolun güzelliklerini sahaya yansıtarak öncelikle oynadığımız oyundan hem keyif alan hem de keyif veren taraf olmak istiyoruz.

Fair Play ruhu içerisinde sahada mücadele edecek oyuncuların tribünlere yaşatacakları heyecanın unutulmaz olması temennimizdir.

Kendi açımızdan sezon zorlu maçlarla başlayacak. Bunların ilki ve en önemlilerinin başında Süper Kupa Finali geliyor.

Bu karşılaşmayı kazanmak bize hem moral hem de unvan olarak çok şeyler katacaktır. Şu ana kadar teknik adamlık kariyerimde elde edemediğim iki kupa var. Bunlardan biri Süper Kupa diğeri de lig şampiyonluğu...

Amacım bu sezon ikisine de ulaşabilmek. Bu yolda oyuncularına çok güveniyorum. Onlar da bu başarıları en az benim kadar istiyorlar.

Hepinize bugün aramızda bulunduğunuz için teşekkürlerimi sunuyor, iyi seyirler diliyorum.

52 yıllık düzeni devirdi

81 ile sahip 72 milyonluk bir ülkede bugüne dek sadece 2 şehirden 4 şampiyon çıkması bir anormallikti ama "böyle gelmiş böyle gidiyordu" işte. Beşinci şampiyonluk, yakın geçmişte Gaziantepspor, Gençlerbirliği ve Sivasspor'un gerçekleştirmeye çalıştığı peri masallarıydı sadece. Lâkin 52. sezonda sihirli bir şey oldu ve peri masalı gerçeğe dönüştü. Bursaspor, daha önce şampiyonluklar kazanmış dört takımı da arkasında bırakarak mutlu sona ulaştı.

2009-10 sezonu Türk futbolu adına büyük bir değişimin habercisi gibiydi. Çünkü 52. sezonunu geride bırakan Turkcell Süper Lig, bu kez yepyeni bir şampiyon doğurdu. Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş arasında gidip gelen şampiyonluklara 1975 yılında Trabzonspor'un ortak olmasından bu yana, 51 sezonda sadece 4 takımın arasında dolaşan nazlı kupa, kendisine nihayet yepyeni bir adres buldu; Bursaspor.

Aslında yakın geçmişte bu hegemonyayı yıkmaya yeltenenler olmuştu. Gaziantepspor ve Gençlerbirliği kapıları zorlamış ama açmayı başaramamış, son iki sezonda ise Sivasspor çok yaklaştığı şampiyonluğu kıl payı kaçırmıştı. Belki de bu kaçırışları, Anadolu'nun ayak sesleri olarak değerlendirmek gerekiyordu. Ve nihayet Bursaspor, genç bir yerli teknik adamın, Ertuğrul Sağlam'ın yönetiminde bir ihtilâli gerçekleştirdi. Şimdi Bursaspor'u şampiyonluğa ve dolayısıyla Süper Kupa finaline taşıyan bu yolculuğa bir göz atalım.

Sezona başlarken olağan şampiyonluk adaylarının arasına Bursaspor'un sürpriz olarak

katılması bile pek düşünülüyordu aslında. 2008-09 sezonunu çifte kupayla kapatan Beşiktaş, yoluna Mustafa Denizli ile devam ederken, kadrosuna takviyelerde bulunuyor, Galatasaray, dünya markası Frank Rijkaard'ı takımın başına getirirken, elindeki zengin kadroyu yeni yıldızlarla tahkim ediyor, Fenerbahçe ise Aragonés'le geçirdiği kötü sezonun izlerini, kendisine daha önce iki kez şampiyonluk yaşatan Daum'la silmeye çalışıyordu. Trabzonspor her zamanki gibi plaseydi. Takımın başına Belçikalı Hugo Broos getirilmiş ve yeni bir ümitle yola çıkmıştı. Bir sezon öncesinin ikinci yarısında takımın başına getirilen Ertuğrul Sağlam'la büyük bir çıkış yapan Bursaspor'dan çok gözler Anadolu'dan Sivasspor'a dönüktü. Son iki sezonda şampiyonluğu kıl payı kaçıran kırmızı-beyazlı takımın bu sezon ne yapacağı merakla bekleniyordu.

İlk 6 hafta sona erdiğinde Galatasaray ve Fenerbahçe, tüm maçlarını kazanmış durumdaydı ve bu görüntü sanki yarışın iki takım arasında geçeceğini gösteriyordu. Ancak 7. hafta sezonun kırılma noktalarından birisine işaret etti.

Galatasaray, evinde Eskişehirspor'la berabere kalıyor ve bu sezon ilk kez puan yitiriyor, Fenerbahçe ise Antalyaspor deplasmanından 2-1'lik galibiyetle dönerek yedide yedi yapıyordu. Diyarbakırspor'u 4-0'la geçen Bursaspor ise üçüncü sıraya oturmuştu. 8. haftada Fenerbahçe, Gençlerbirliği karşısında elde ettiği 3-0'lık galibiyetle bir rekor kırıyor, Manisaspor deplasmanından galibiyetle dönen Bursaspor ise Ankaragücü'ne yenilen Galatasaray'la arasındaki farkı biraz daha kapatıyordu.

9. haftada Fenerbahçe'nin Gaziantep deplasmanında kaybetmesi ise Denizlispor deplasmanında da kazanmayı başaran Bursaspor'un ekmeğine yağ sürüyordu.

Ligin en büyük derbisi, 10. haftada oynandı. Lider Fenerbahçe, Kadıköy'de 9 yıldır kazanma serisini sürdürüp Galatasaray'ı bir kez daha yeniyor ve zirvedeki yerini pekiştiriyordu. Galatasaray'ın üst üste puan kayıpları Bursaspor'a yaramış, haftayı 6-0'lık Büyükşehir Belediyespor galibiyetiyle kapatan yeşil-beyazlı takım, ikinci sıraya yerleşmişti.

Ancak 11. haftadaki Antalyaspor beraberliği Bursaspor'un yoluna taş koymuştu. Hele 12. haftada evinde Gençlerbirliği'ne kaybetmesi, Bursaspor'la ilgili soru işaretlerini artırıyordu. Yeşil-beyazlı takım, lider Fenerbahçe'nin 8 puan gerisinde düşmüştü. Lâkin Beşiktaş'ın 13. haftada Fenerbahçe'yi 3-0'la bozguna uğratması, ligdeki dengeleri bir kez daha değiştirdi. Gaziantepspor'u deplasmanda 1-0 yenen Bursaspor yeniden üst sıralara yaklaşıyordu. 14. haftada Fenerbahçe'nin evinde Kasımpaşa'ya 3-1 yenilmesi, ligin adeta yeniden başlaması anlamına gelmişti. Bu arada Sivas deplasmanından 3 puanı tek golle çıkartan Beşiktaş ikinci sıraya yükseliyor, Bursaspor da Galatasaray'ı tek golle mağlup ederek üçüncü sırayı ele geçiriyordu.

Ancak 15. hafta da Bursaspor için bir şok olmuştu. Kayserispor'a 3-0

yenilen Timsahların tek tesellisi Fenerbahçe ve Beşiktaş'ın da haftayı puan kayıplarıyla geçmesiydi.

16. haftada Kayserispor, İstanbul'da Büyükşehir Belediyespor'u 2-1 yenerek liderliğini sürdürürken, Bursaspor Ankaraspor'la oynaması gereken maçı hükmen 3-0 kazanıyordu.

Yeşil-beyazlı takım ilk yarının son haftasında önemli bir virajı dönmeyi başarmıştı. Timsahlar, Beşiktaş'ı deplasmanda 3-2 yeniyor ve zirveyi yeniden ele geçiren Fenerbahçe'nin 2 puan gerisinde ilk yarıyı üçüncü sırada tamamlıyordu. İkinci sırada ise 1 puanlık farkla Galatasaray yer alıyordu.

33 günlük aradan sonra başlayan ikinci yarıya Fenerbahçe ve Galatasaray galibiyetle giriyor ancak Bursaspor'un Kasımpaşa ile İstanbul'da oynayacağı maç yoğun kar yağışı nedeniyle erteleniyordu. 19. haftada ise zirvedeki takımların

tümü maçlarını kazanmış, puan farklarında bir değişiklik olmamıştı. 20. haftada Fenerbahçe Diyarbakırspor'a, Bursaspor Ankaragücü'ne, Galatasaray da Kayserispor'a takılıyor ve bu üç maç da berabere bittiği için puan farkları korunuyordu.

21. haftada Bursaspor evinde Trabzonspor'la berabere kalıyor ancak Fenerbahçe'nin de Manisa deplasmanından 2-2'lik sonuçla dönmesi hasarı hafifletiyordu. Galatasaray ise Ankaraspor maçını hükmen kazanarak ligin yeni lideri olmuştu.

Herkesin yarışın iki takım arasında sürdüğünü sandığı 22. haftada Bursaspor gücünü bir kez daha gösterdi. Beşiktaş-Galatasaray derbisinin 1-1 sona ermesi Fenerbahçe'ye liderlik şansı doğurmuştu. Ancak Fenerbahçe'nin o haftadaki rakibi Bursaspor'du. Sarı-lacivertli takım, Şükrü

Saracoğlu'ndaki maçta erken bulduğu gollerle 2-0 öne geçiyor, Bursaspor, Ozan İpek'in golleri ve asistisiyle yıldızlaştığı maçı çevirerek 3-2 kazanıyor ve rakibine liderlik fırsatını tanımıyordu. Haftanın sonunda Galatasaray 47 puanla liderlik koltuğunda otururken, Fenerbahçe 45 puanla ezeli rakibini izliyor, bir maçı eksik Bursaspor ise 43 puanla "buradayım" diyordu.

23. haftada Galatasaray, farklı Kasımpaşa galibiyetiyle zirvedeki yerini pekiştiriyor, Fenerbahçe ise Büyükşehir Belediyespor'a mağlup oluyor ve Bursaspor 3-0'lık Sivasspor galibiyetiyle yeniden ikinci sıraya yükseliyordu.

24. haftada Galatasaray'ın Eskişehirspor'a yenilmesi, çıkan olaylar nedeniyle yarıda kalan Diyarbakırspor maçını hükmen 3-0 kazanan Bursaspor'u zirveye biraz daha yaklaştırmıştı.

Yeşil-beyazlı takım hafta arasında erteleme maçında Kasımpaşa'yı deplasmanda yenerek liderliği ele geçiriyor ve 25. haftada Manisaspor'u 2-0 yenerek yerini pekiştiriyordu. Galatasaray ve Beşiktaş da haftayı galibiyetle geçerken, Fenerbahçe, Gençlerbirliği deplasmanında 2 puan bırakmıştı. Artık Bursaspor ile dördüncü Fenerbahçe arasında 6 puanlık fark bulunuyordu.

26. haftada Bursaspor ligde kalma umutları giderek azalan Denizlispor'u 2-1 yenerek şampiyonluk koşusuna devam ederken, Fenerbahçe de Gaziantepspor'u zor da olsa tek golle mağlup ediyor, bu defa tökezleme sırası Beşiktaş'la Galatasaray'a geliyordu. Beşiktaş, evinde Kasımpaşa ile berabere kalarak 2 puan yitiriyor, Galatasaray ise Trabzon deplasmanından 1-0 yenik dönüyordu. Artık Bursaspor en yakın takipçisi Galatasaray'ın 5 puan önündeydi. Fenerbahçe ve Beşiktaş ise 6 puan geriden yeşil-

beyazlı lideri izliyordu.

27. haftada Bursaspor'un önünde ligi koparıp gitme fırsatı çıkmıştı. Çünkü bu hafta Galatasaray ile Fenerbahçe oynayacak ve en azından iki rakipten biri iyice geride kalacaktı. Ancak Bursaspor bu şansı kullanamadı ve İstanbul'da Büyükşehir Belediyespor'a kaybetti. Ali Sami Yen'de Galatasaray'ı tek golle mağlup eden Fenerbahçe böylece liderle arasındaki puan farkını 3'e indirdi.

Bursaspor'un Antalyaspor'u, Fenerbahçe'nin de Kayserispor'u mağlup ettiği 28. haftada iki takım birer adım öne çıkıyordu. Çünkü Beşiktaş ve Galatasaray haftayı beraberliklerle tamamlamış ve yarışta biraz daha geride kalmıştı.

Bursaspor'un Gençlerbirliği deplasmanında iyi futbol oynadığı ama gol atmamış ve başaramadığı 29. haftada Ankaraspor karşılaşmasından hanesine hükmen 3 puan yazdıran Fenerbahçe, aradaki puan farkını 1'e indirmişti.

30. haftada Bursaspor, 2-0'lık Gaziantepspor galibiyetiyle peri masalını gerçekleştirmeye bir adım daha yaklaşıyor, ancak Beşiktaş derbisini tek golle kazanan

Fenerbahçe de bu işin peşini bırakmayacağını gösteriyordu.

31. hafta Bursaspor açısından son derecede kritikti. Berabere biten Galatasaray maçı iki takıma da yaramıyor, haftayı Kasımpaşa galibiyetiyle kapatan Fenerbahçe yeniden ligin lideri oluyordu.

Fenerbahçe, Eskişehirspor'u, Bursaspor da Kayserispor'u yenerek 32. haftayı hasarsız atlattı. 33. haftada Bursaspor maç yapmayacak, Ankaraspor maçı nedeniyle 3 puanı hükmen kazanacaktı. Fenerbahçe ise Ankaragücü deplasmanında hiç zorlanmadan kazanmış ve son haftaya 1 puan önde girmişti.

Fenerbahçe'nin 34. haftadaki rakibi, ligde herhangi bir iddiası bulunmayan Trabzonspor'du. Bursaspor ise üçüncülük kovalayan Beşiktaş'ı ağırlıyordu. Bursa'daki maçta ev sahibi ekip ilk yarıda bulduğu iki golle Beşiktaş'ı 2-1 yeniyor, Fenerbahçe ise nefes kesen maçta evinde Trabzonspor'la 1-1 berabere kalıyordu. Bu sonuç, Bursaspor'un şampiyon olması anlamına geliyordu. Türk futbolu, ligin 52. sezonunda dört takımın dışında bir şampiyonla işte böyle tanışıyordu.

Kupada zoru başardı

Bordo-mavili takım, Süper Kupa finaline “Ziraat Türkiye Kupası şampiyonu” unvanıyla geldi. Galatasaray, Ankaragücü, Orduspor ve Denizli Belediyespor’un yer aldığı gruptan çıktktan sonra sırasıyla Büyükşehir Belediyespor ve Antalyaspor’u eleyen Trabzonspor, Şanlıurfa’daki finalde de Fenerbahçe’yi 3-1’lik skorla alt ederek kupanın sahibi olmuştu.

Süper Kupa’nın finalistlerinden Trabzonspor, bu noktaya Ziraat Türkiye Kupası şampiyonu unvanıyla ulaştı. Kupa yolculuğuna grup aşamasından başlayan bordo-mavili takımın rakipleri Galatasaray, Ankaragücü, Orduspor ve Denizli Belediyespor’dur.

Trabzonspor’un ilk maçı adeta bir “kupa finali” niteliğindedir. 23 Aralık’ta oynanan maçta Galatasaray ile Trabzonspor Ali Sami Yen Stadı’nda karşı karşıya geldi. Galatasaray zor bir dönem geçiriyordu ve neredeyse sahaya sürececek oyuncu bulamamıştı. Trabzonspor ise yeni teknik direktörü Şenol Güneş yönetiminde ideal kadrosuyla kupaya iyi bir başlangıç yapmayı amaçlıyordu. Ancak sahadaki tablo kâğıt üzerindeki gibi olmadı. Genç ve yedek oyuncuların ağırlıkta olduğu Galatasaray, 40. dakikada Caner Erkin ve 47. dakikada Arda Turan’ın gollarıyla Trabzonspor’u 2-1 yendi. Trabzonspor bu maçtaki tek golünü 54. dakikada Rigobert Song’la kaydetti.

Trabzonspor, bu yenilginin tesellisini

bulmakta gecikmedi. 9 Ocak 2010 günü Avni Aker’in konuğu Denizli Belediyespor’dur. Grubun en zayıf halkası karşısında Trabzonspor hem moralini hem de averajını düzelterekti. 3. dakikada Serkan Balcı, 6. dakikada Gökhan Ünal, 43, 61 ve 83. dakikalarda Umut Bulut, 45. dakikada da Engin Baytar’ın golleri Trabzonspor’a 6-0’lık galibiyeti getirdi.

Ancak bu galibiyetin bir anlam kazanması için 14 Ocak 2010 günü Başkent deplasmanında oynanan Ankaragücü maçının da kazanılması

gerekiyordu. Çünkü Ankaragücü de tıpkı Trabzonspor gibi 3 puandaydı ve kazanan takım bir adım öne çıkacak, belki de diğerinin şansını tüketecekti. Bordo-mavililer bu maç 53. dakikada Umut Bulut ve 68. dakikada Alanzinho’nun gollarıyla 2-0 kazanarak gruptan çıkış kapısını da araladı.

27 Ocak günü Avni Aker’de oynanan Orduspor maçında elde edilecek bir beraberlik Trabzonspor’un gruptan çıkış anahtarı olacaktı. Ancak o gün kardan temizlenen Avni Aker

Stadı'nın zemini gerçek bir balçık tarlasına dönüşmüştü ve bırakın futbol oynamayı, yürümek bile neredeyse imkânsızdı. Orduspor 39. dakikada Hakan'la öne geçse bile 41. dakikada penaltıdan Colman, 81. dakikada da Umud Bulut'un golleri Trabzonspor'a 2-1'lik galibiyeti ve çeyrek finali getirdi.

Trabzonspor'un çeyrek finaldeki rakibi İstanbul Büyükşehir Belediyespor'du. İlk maç 3 Şubat 2010 günü İstanbul'daki Atatürk Olimpiyat Stadı'nda oynandı. Bu stat Belediyespor'un eviydi ama tribündeki misafirlerin sayısı 40 bini bulmuştu. Trabzonspor, 31.

dakikada Tevfik'le öne geçen Belediyespor karşısında 86. dakikada Umud Bulut'la penaltı kaçırsa da 88. dakikada Cale'nin kafasıyla 1-1'lik eşitliği sağladı. 10 Şubat'taki rövanş maçı, zemini berbat olan Avni Aker'de değil, Yeni Rize Stadı'nda oynandı. Trabzonspor 40. dakikada Giray'ın attığı golle maçı 1-0 kazanarak yarı finale yükseldi.

Trabzonspor'un finalle arasında şimdi sadece Antalyaspor kalmıştı. Galatasaray'ı eleyen ve ligdeki performansıya da hiç yabana atılamayacak bir takımdı Antalyaspor. Yarı finalin ilk maçı 25 Mart 2010 günü Avni Aker Stadı'nda

oynandı. Trabzonspor, 66. dakikada Alanzinho, 87. dakikada da Umud Bulut'un gollerıyla 2-0'lık galibiyete ulaşarak önemli bir avantaj elde etti. 14 Nisan günü oynanan rövanş maçını Antalyaspor 43. dakikada Djiehoua'nın golüyle 1-0 kazandı ama finale yükselen takım Trabzonspor oldu.

71 takımın katıldığı, toplam 17.1 milyon dolarlık ödülün dağıtıldığı kupanın finali 5 Mayıs 2010 günü Şanlıurfa'da Trabzonspor ile Fenerbahçe arasında oynandı.

Türk futbolunun lokomotif niteliğindeki iki finalist, yani Trabzonspor ile Fenerbahçe, 34 yıllık rekabetlerinde ligde

birçok defa lig şampiyonluğu için kıyasıya çekişmeler yaşamıştı ama Türkiye Kupası'nın finalinde ilk defa buluşuyorlardı. Üstelik her iki takımın da daha önce 47 kez düzenlenen kupada 12'şer kez final oynamışlığı vardı ancak yolları bir türlü kesişmemişti.

Takımlar sahaya çıktığında iki tarafın da ideal kadrolara sahip olduğu görülüyordu. Fenerbahçe'nin tek eksiği sol bek Andre Santos'tu. Trabzonspor'da ise fire yoktu. Takımların sahaya yayılışları da birbirine oldukça benziyordu. İki takım da dörtlü savunmaların önünde yine dörtlü bir orta sahayla yer alıyor, tek forvetlerini de birer Brezilyalı ile takviye ediyordu. Trabzonspor'da Umut'un arkasında Alanzinho, Fenerbahçe'de ise Güiza'nın arkasında Alex gole yakın oyuncularlardı. Trabzonspor'da beklerin dışındaki tek fark, Engin'in orta sahanın ortasında yer alıp Colman'ın sol çizgiye kaydırılmasıydı.

Oyunun başından itibaren ortaya çıkan tablo Trabzonspor'un kupayı daha çok istediğiydi. Bordo-mavili takım, daha çok yarı sahasında beklemeyi tercih eden Fenerbahçe'nin üzerine ilk dakikadan itibaren çok adama gidiyordu. Henüz 5. dakikada Colman'ın pasıyla ceza sahasında buluşan Umut, penaltı noktası üzerinde Volkan'la karşı karşıya kaldığı pozisyonda topu auta yollamasa Trabzonspor'un öne geçmesi işten bile olmayacaktı.

Fenerbahçe'nin bir kez Vederson, bir kez de Mehmet Topuz'la kanatlardan taşıdığı ataklar sonuç getirmeden, Trabzonspor tehlikeleri üst üste geliyordu. 15'te Umut'un 30 metreden beklenmedik şutuna set çeken kaleci Volkan, 18'de de sol çaprazdan gelen Umut şutunu bir kez daha önlüyordu. 29'da Burak'ın frikiğinde yine Volkan Demirel sahnedeydi. 43'te Alanzinho'nun

attığı şutta top Bilica'nın eliyle buluşuyor, ancak hakem Cüneyt Çakır Trabzonsporluların penaltı beklentisine olumlu bir tepki vermiyordu. İlk yarı golsüz bitmişti ama bol sayıdaki pozisyon ikinci yarıda gelecek gollerin habercisi gibiydi.

Devreye yine Trabzonspor atak başlasa da golü bulan taraf Fenerbahçe oluyordu. 55'te Song'un uzaklaştırmak istediği topla taç çizgisi kenarında buluşan Güiza, ceza sahası içindeki Alex'i görüyor, Brezilyalı yıldız Cale ve Egemen'in arasında göğsüyle kontrol ettiği topu mükemmel bir plaseyle Trabzonspor ağlarına gönderiyordu.

Ancak bu gol de Fenerbahçe'nin oyun anlayışını değiştirmemişti. Fenerbahçe yine oyunu kendi yarı alanında kabulleniyor, Trabzonspor ise atak üstünlüğünü sürdürüyordu. Bu bölümde Colman orta sahada oyun kurucu rolüne soyunuyor ve Trabzonspor ataklarını yönlendiriyordu. 60'ta Arjantinlinin bir şutu da direktten dönüyordu. 66'da Selçuk'un

soldan kullandığı serbest vuruşa çok iyi yükselen Umut Bulut, altı pasta yaptığı kafa vuruşuyla skora denge getiriyordu.

75'te Fenerbahçe bir kez daha öne geçme fırsatını Alex'in kullandığı kornerde yakalıyor ancak Deivid'in yakın mesafeden volesi kaleci Onur'un kucağında kalıyordu.

76'da sert bir şutu Volkan tarafından etkisiz hale getirilen Burak, 79'da Colman'ın pasını iki metreden kale yerine Volkan'ın kucağına bırakıyordu.

80'de Colman bu defa derin bir pasla Engin'i kaçırıyor, ceza alanına girerek Lugano'dan sıyrılan Engin, Trabzonspor'u 2-1 öne geçiren golü atıyordu.

Fenerbahçe geriye düştükten sonra şişirme toparla rakibinin üzerine gitmek istiyor ancak maçın kayıp süreleri oynanırken Colman skoru 3-1 olarak belirliyordu.

Bu galibiyet, 48. Türkiye Kupası'nın da Trabzonspor'un müzesine gitmesi demektir.

Profesyonelliğin diğer adı

Ömer Erdoğan

Şampiyonluk kupası 26 yıl sonra bir Anadolu kulübü kaptanının ellerinde yükseldi. Bu şanslı oyuncu Ömer Erdoğan'dı. 33 yaşındaki kaptan, bir dönem top koşturduğu Galatasaray'da yaşayamadığı mutluluğu, kat kat fazlasıyla Bursaspor'da tattı. Üstelik takımın en fazla forma giyen ve en çok gol atan dört oyuncusundan biri olmayı da başararak. Bu yaşta bu kadar diri ve güçlü olmasını ise profesyonelce yaşamasına ve sporcu sağlığıyla ilgili şaşırtıcı derecede bilgi sahibi olmasına borçlu.

Bursaspor'un 52 yıllık saltanatı yıkarak tarihinin ilk şampiyonluğuna ulaşmasında geçmişte büyük takım tecrübesi yaşamış ve sonunda yeşil-beyazlı forma altında buluşmuş oyuncuların katkısı büyük. Sercan Yıldırım, Volkan Şen, Bekir Ozan Has, Ozan İpek gibi gençlerin yeteneklerini bu kadar ön plana çıkarabilmelerinin arkasında,

takımdaki usta oyuncuların varlığı önemli rol oynuyor. Ali Tandoğan, Hüseyin Çimşir, Mustafa Keçeli ve elbette Ömer Erdoğan oluşturuyor takımın ustalar ayağını. Ve Ömer Erdoğan'ın diğerlerine göre önemli bir farkı daha var. O, şampiyon takımın kaptanı, savunmadaki bel kemiği ve bir defans oyuncusu olarak geçtiğimiz sezon attığı 6

golle önemli bir hücum silahı. Bu arada takımın ustalarından söz etmişken haklarını bir kez daha vermekte fayda var; Bursaspor'un lig maratonunda en uzun süreli forma giyen dört oyuncusu Ali Tandoğan, Dimitar Ivankov, Hüseyin Çimşir ve Ömer Erdoğan.

Bugün 33 yaşını deviren Ömer

Erdoğan, 3 Mayıs 1977 günü Almanya'nın Mesel kentinde doğar. Ailesi Türklerin ağırlıkta olduğu bir mahallede oturmaktadır ve futbola da babasının 6 yaşında elinden tutup bir altyapı takımına yazdırmasıyla tanışır. 17 yaşında profesyonel olur Ömer, 18 yaşında da Hamburg şehrinin en renkli takımı Saint Pauli'ye sıçrar. O yıllarda Türk takımlarının gözü de gurbetçi oyuncuların üzerindedir.

Bursaspor adına Adnan Örnek 1998 yılında Ömer Erdoğan'ı yakından izler. Ancak Erzurumspor'un başına geçen ve teknik adamlık eğitimini Almanya'da almış olan Hikmet Karaman, "gurbetçi" avantajını kullanarak Ömer Erdoğan'ı Doğu'ya götürür. 2001 yılına kadar 98 kez formasını giydiği Erzurumspor adına 4 gole imza atar. 2001'deki adresi yine bir Doğu takımı, Diyarbakırspor olur. İki sezon oynadığı Diyarbakırspor'da çok başarılı bir dönem geçirir. Artık bütün takımların transferdeki birinci stoper tercihidir.

O ise tercihini Fatih Terim faktörünü de göz önünde bulundurarak Galatasaray'dan yana yapar. İş kolay değildir. Çünkü Galatasaray'ın stoperlerinden birisi vazgeçilmez kaptan Bülent Korkmaz, diğeri ise Barcelona'dan transfer edilen Frank de Boer'dir. İlk yarıda işler kötü gidince takımda bir gençleştirme operasyonu yapılır ve Ömer de oynayıp kendini gösterme fırsatı bulur. Ancak yeni sezonda Hagi'nin işbaşına gelmesiyle takımda af çıkar, kadro genişler ve Ömer Erdoğan oynayacağı bir kulübü tercih ederek Malatyaspor'un yolunu tutar.

Bu tercihin arkasında da Aykut Kocaman'la çalışma isteği yatar. Ancak bir yandan yaşadığı ağır sakatlık bir yandan da ikinci sezondaki küme düşme acısı nedeniyle işler hiç de umduğu gibi gitmez. Lâkin "altın çamura düşmekle değerini yitirmez" derler... Bu söz Ömer için de geçerlidir. 2006 yılında Bursaspor'a transfer olur.

4 yıl sonra şampiyonluk kupasını kaldıracığı yeşil-beyazlı rüya işte o tarihte başlar.

Ömer Erdoğan, 1.91'lik boyuyla ülkemizin en uzun ve golcü stoperlerinden biri. Bugüne kadar ligde 20 golü bulunuyor ve bu gollerin 6'sını son sezonda kaydetti. Peki bu gülcülüğün sırrı ne? Ömer, bir süre önce TamSaha'ya verdiği röportajda bu soruyu şöyle cevaplandırmıştı:

"Özellikle hava toplarında etkiliyim. Hatta 20 gol bana az geliyor. Çünkü altyapıda santrfor oynadım, sonra savunmaya geçtim. Hava toplarındaki üstünlüğüm nedeniyle daha fazla gol atmam gerekirdi."

Ömer Erdoğan'ı 33 yaşında bu kadar diri ve güçlü tutan faktörse onun gerçek bir profesyonel oluşu. Mesleğine, oynadığı kulübe, teknik direktörüne, taraftarlarına olan saygısı nedeniyle kendisine bir annenin bebeğine gösterdiği özenle bakan bir oyuncu Ömer Erdoğan. Özellikle sağlık konusunda şaşırtıcı bilgilere sahip. Bu bilgileri ise kâh internetten ediniyor kâh Almanya'daki dostları vasıtasıyla

beslenme ve sağlık konusundaki tüm gelişmeleri dikkatle takip ediyor. Tedavi yöntemleriyle ilgili kitaplar okuyor. Hatta işi o kadar ilerletmiş durumda ki, sakat olan arkadaşları için hem ilaç yardımı yapabiliyor hem de psikolojik takviyede bulunabiliyor.

Müzik dinlemeyi çok seven, yerli sanatçılar arasında Sezen Aksu'yu tercih eden, bunun dışında R&B ve hip-hop dinleyen bir oyuncu Ömer Erdoğan.

Futbola olan saygısı sayesinde ayakta kaldığını söyleyen kaptana, futbol ailesi de büyük saygı duyuyor.

Bugünkü Süper Kupa finali ise Ömer Erdoğan açısından oldukça anlamlı. 26 yıl sonra bir Anadolu takımının kaptanı olarak kaldırdığı lig şampiyonluğu kupasından sonra Süper Kupa'yı da ellerinin arasında tutan ilk Bursaspor kaptanı olmak istiyor.

Savunmada fizik gücüyle rakiplerine göz açtırmayan Ömer Erdoğan ligdeki golcülüğünü bugün de gösterebilecek mi, bekleyip göreceğiz.

Dimitar İvankov
(Kaleci)
Doğum Tarihi
30.10.1975
Boyu
1.88 m.
Kilosu
85 kg.

Yavuz Özkan
(Kaleci)
Doğum Tarihi
19. 05.1985
Boyu
1.90 m.
Kilosu
89 kg.

Ali Tandoğan
(Defans)
Doğum Tarihi
25.12.1977
Boyu
1.75 m.
Kilosu
67 kg.

Serdar Aziz
(Defans)
Doğum Tarihi
23.10.1990
Boyu
1.83 m.
Kilosu
73 kg.

Ramazan Sal
(Defans)
Doğum Tarihi
27.06.1985
Boyu
1.88 m.
Kilosu
82 kg.

Ömer Erdoğan
(Defans)
Doğum Tarihi
03.05.1977
Boyu
1.91 m.
Kilosu
85 kg.

İbrahim Öztürk
(Defans)
Doğum Tarihi
21.06.1981
Boyu
1.86 m.
Kilosu
80 kg.

Gökçek Vederson
(Defans)
Doğum Tarihi
22.07.1981
Boyu
1.76 m.
Kilosu
76 kg.

Mustafa Keçeli
(Defans)
Doğum Tarihi
15.09.1978
Boyu
1.76 m.
Kilosu
75 kg.

Hüseyin Çimşir
(Orta Saha)
Doğum Tarihi
26.05.1979
Boyu
1.87 m.
Kilosu
82 kg.

İvan Ergic
(Orta Saha)
Doğum Tarihi
21.01.1981
Boyu
1.85 m.
Kilosu
84 kg.

Stelian Kırta
(Orta Saha)
Doğum Tarihi
03.03.1977
Boyu
1.82 m.
Kilosu
78 kg.

İsmail Haktan Odabaşı
(Orta Saha)
Doğum Tarihi
07.08.1991
Boyu
1.76 m.
Kilosu
70 kg.

Bekir Ozan Has
(Orta Saha)
Doğum Tarihi
18.02.1985
Boyu
1.75 m.
Kilosu
76 kg.

Federico İnsua
(Orta Saha)
Doğum Tarihi
03.01.1980
Boyu
1.79 m.
Kilosu
73 kg.

Eren Albayrak
(Orta Saha)
Doğum Tarihi
23.04.1991
Boyu
1.78 m.
Kilosu
65 kg.

Volkan Şen
(Orta Saha)
Doğum Tarihi
07.07.1987
Boyu
1.75 m.
Kilosu
71 kg.

Pablo Batalla
(Orta Saha)
Doğum Tarihi
16.01.1984
Boyu
1.70 m.
Kilosu
70 kg.

İsa Bağcı
(Forvet)
Doğum Tarihi
30.03.1990
Boyu
1.84 m.
Kilosu
78 kg.

Ozan İpek
(Orta Saha)
Doğum Tarihi
10.10.1986
Boyu
1.87 m.
Kilosu
85 kg.

Damien Steinert
(Forvet)
Doğum Tarihi
25.02.1986
Boyu
1.76 m.
Kilosu
72 kg.

Turgay Bahadır
(Forvet)
Doğum Tarihi
15.01.1984
Boyu
1.90 m.
Kilosu
83 kg.

Sercan Yıldırım
(Forvet)
Doğum Tarihi
05.04.1990
Boyu
1.79 m.
Kilosu
72 kg.

Muhammet Demir
(Forvet)
Doğum Tarihi
10.01.1992
Boyu
1.75 m.
Kilosu
69 kg.

Onur Kıvrak
(Kaleci)

Doğum Tarihi
01.01.1988
Boyu
1.87 m.
Kilosu
74 kg.

Tolga Zengin
(Kaleci)

Doğum Tarihi
10.10.1983
Boyu
1.92 m.
Kilosu
81 kg.

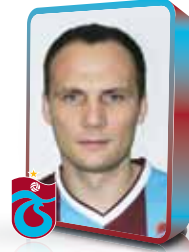
Tayfun Cora
(Defans)

Doğum Tarihi
05.12.1983
Boyu
1.82 m.
Kilosu
77 kg.

Mustafa Yumlu
(Defans)

Doğum Tarihi
25.09.1987
Boyu
1.91 m.
Kilosu
77 kg.

Arkadiusz Glowacki
(Defans)

Doğum Tarihi
13.03.1979
Boyu
1.86 m.
Kilosu
78 kg.

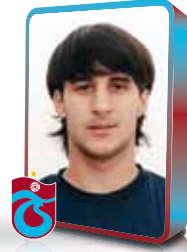
Egemen Korkmaz
(Defans)

Doğum Tarihi
03.11.1983
Boyu
1.83 m.
Kilosu
80 kg.

Giray Kaçar
(Defans)

Doğum Tarihi
15.03.1985
Boyu
1.89 m.
Kilosu
82 kg.

Hrvoje Čale
(Defans)

Doğum Tarihi
04.03.1985
Boyu
1.84 m.
Kilosu
76 kg.

Ferhat Öztoran
(Defans)

Doğum Tarihi
06.05.1987
Boyu
1.76 m.
Kilosu
73 kg.

Serkan Balcı
(Orta Saha)

Doğum Tarihi
22.08.1983
Boyu
1.73 m.
Kilosu
74 kg.

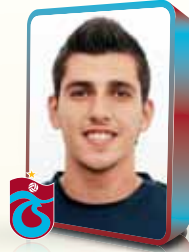
Gustavo Colman
(Orta Saha)

Doğum Tarihi
18.04.1985
Boyu
1.75 m.
Kilosu
72 kg.

Selçuk İnan
(Orta Saha)

Doğum Tarihi
10.02.1985
Boyu
1.82 m.
Kilosu
74 kg.

Ceyhan Gülselam
(Orta Saha)

Doğum Tarihi
25.12.1987
Boyu
1.92 m.
Kilosu
88 kg.

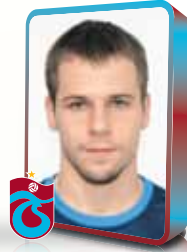
Barış Ataş
(Orta Saha)

Doğum Tarihi
01.02.1987
Boyu
1.72 m.
Kilosu
70 kg.

Alanzinho
(Orta Saha)

Doğum Tarihi
22.02.1983
Boyu
1.66 m.
Kilosu
62 kg.

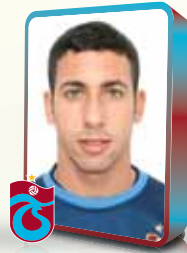
Drago Gabriç
(Orta Saha)

Doğum Tarihi
27.09.1986
Boyu
1.76 m.
Kilosu
68 kg.

Engin Baytar
(Orta Saha)

Doğum Tarihi
11.07.1983
Boyu
1.76 m.
Kilosu
70 kg.

Sezer Badur
(Orta Saha)

Doğum Tarihi
20.06.1984
Boyu
1.81 m.
Kilosu
76 kg.

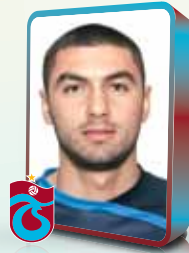
Barış Memiş
(Orta Saha)

Doğum Tarihi
05.01.1990
Boyu
1.67 m.
Kilosu
64 kg.

İbrahim Yattara
(Forvet)

Doğum Tarihi
03.06.1980
Boyu
1.75 m.
Kilosu
67 kg.

Burak Yılmaz
(Forvet)

Doğum Tarihi
15.07.1985
Boyu
1.88 m.
Kilosu
77 kg.

Umut Bulut
(Forvet)

Doğum Tarihi
15.03.1983
Boyu
1.84 m.
Kilosu
75 kg.

Teofilo Gutierrez
(Forvet)

Doğum Tarihi
17.05.1985
Boyu
1.78 m.
Kilosu
70 kg.

Murat Tosun
(Forvet)

Doğum Tarihi
26.02.1984
Boyu
1.83 m.
Kilosu
76 kg.

Trabzonspor'un maestrosu

Selçuk İnan

İçindeki futbol aşkıyla, çetin mücadelelerin içinden geçerek bugünkü konumuna ulaştı. Başlangıçta forvet arkasında oynayan ve topu iyi kullanan bir 10 numarayken, fiziksel açıdan da güçlendi ve oyunun bütününe katkı sağlayan başarılı bir orta saha oyuncusuna dönüştü. İki ayağını da mükemmel kullanabilen, uzak mesafelerden goller atabilen ve oyunun her dakikasına katılabilen genç bir ustadan söz ediyoruz.

10 Şubat 1985 günü İskenderun'da doğan Selçuk İnan. Her çocuk gibi mahalle aralarında tanışır futbol topuyla. Ama onunki çocukça bir meraktan ve bir oyun isteğinden farklıdır. Yetenekli olduğu çabuk keşfedilir ve ilçenin amatör takımlarından Karaağaç Belediyespor'da lisanslı olarak topun peşinden koşturmaya başlar. 14 yaşına geldiğinde, antrenörü Mehmet Kurt'un tavsiyesine uyarak Çanakkale Dardanelspor'un yolunu tutar. O dönemde Çanakkale

Dardanelspor bir tesisleşme hamlesi yapmış ve ülkenin dört bir yanındaki yetenekli oyuncuları keşfederek yetiştirmeyi bir proje olarak uygulamaya başlamıştır. Selçuk da seçmelere katılır ve beğenilir. 2.5 yıl PAF takımında oynadıktan sonra takımın başına yeni geçen Metin Tekin tarafından A takıma çıkarılır.

Aslında Çanakkale günleri hiç de kolay geçmemiştir Selçuk İnan için. 14 yaşında futbolcu olmaya karar vermiş bir çocuğun hedefine ulaşmak için hangi çileleri

çektığının bir özeti gibidir hayatı. Yıllarca ailesinden uzakta yaşar. Tesislerde kalır. Kulüp onu okula da gönderir, liseyi Çanakkale'de bitirir. Üstelik 5 çocuklu bir ailenin tek erkek evlâdır ve üzerine titrenerek büyütülmüştür. Ama tüm bu sıkıntılara futbol aşkıyla göğüs gerer Selçuk. Hasretini annesine açtığı telefonda sesini duyarak dindirmeye çalışır. Bazen o da kesmez genç oyuncuyu ve bir keresinde kaçmaya karar verir. Ama İskenderun'dan Çanakkale'ye birlikte geldiği

bir arkadaşı onu bu kararından vazgeçirir. O günlerde arkasından ağlayan annesiyle, futbolcu olmasını isteyen babasının arasında kalmış, ama hayallerini gerçekleştirme yolunda babasının kendisine verdiği destekle ayakta kalmayı becermiştir.

Başlangıçtan bugüne bütün antrenörlerinin Selçuk İnan'la ilgili üzerinde birleştikleri bir nokta, onun başarılı bir futbolcu olmasının da ipucunu veriyor aslında. Selçuk, antrenörlerine karşı asla saygısızlık yapmayan ve bütün isteklerini yetire getirmeye çalışan bir oyuncudur. İlk zamanlar, topla olan başarılı teşriki mesaisiyle öne çıkar. Zaten o dönemlerde 10 numara oyuncusudur Selçuk. Forvet arkasında oynar. Rakipten top kazanmak gibi bir görevi pek yoktur. Ama futbolun değişen koşulları içinde kendisinden değişmesini isteyen antrenörlerini de can kulağıyla dinler. Daha çok mücadele etmesi, daha çok koşması gerekmektedir.

Dardanelspor'un A takımında geçirdiği sezonların ardından yolu Vestel Manisaspor'la keşifir. Onu isteyen, Ersun Yanal'dır. Yanal'ın "Ulaştığın noktayı asla düşünme. Her zaman en üstü hedefle. En üstün de bir üstü vardır. Başarının sınırı yoktur. Avrupa'yı ve A Millî Takım'ı hedefle" sözleri kulaklarından hiç çıkmaz. Bu süreçte dayanıklılık ve güç eksikliklerini de giderme fırsatı bulur Selçuk.

Manisaspor'la Süper Lig'de güzel günler yaşasa da takımın küme düştüğü sezonun ardından Trabzonspor'un yolunu tutar. Ersun Yanal'ın yeni kulübünde istediği ilk futbolcu Selçuk olmuştur çünkü.

Manisaspor'daki gelişim sürecinde ortaya çıkan Selçuk, uzaktan iki ayağıyla da mükemmel şutlar atabilen, iyi frikik kullanan, güçlü, diri ve mücadeleci bir futbolcudur artık. Bu özelliklerini Trabzonspor'da da göstermekte gecikmez. Oyunu

iki yönüyle de oynayabilen ideal bir orta saha oyuncusu olarak forvet arkasında da görev üstlenir, savunmanın önünde de. Hüseyin Çimşir'in ayrılmasından sonra tipik bir ön liberoya dönüşür. Giderek yeni yerinde oynamanın gereklerini yerine getirmeye başlar. Her geçen gün kazandığı ikili mücadele sayısı yükselir, dayanıklılığı ve gücü tavan yapar. Hemen hemen her maçın sonunda yayımlanan istatistiklerde takımın en çok koşan üç oyuncusundan biridir Selçuk İnan. Tüm bu özelliklerine, baştan beri var olan top kullanma becerisi de eklendiğinde, ortaya ideal bir ön libero çıkar.

Trabzonspor'un geçtiğimiz sezon elde ettiği Türkiye Kupası başarısında Selçuk'un katkısı yadsınamaz. Takımı çekip çeviren, ilk topları kullanan ve arkadaşlarını yöneten bir maestrodur artık.

Trabzonspor da Selçuk'un kıymetini bilir ve sezon sonunda gelen iştah kabartıcı transfer tekliflerine rağmen maestosundan vazgeçmez. Çünkü hem camianın hem de Teknik Direktör Şenol Güneş'in ondan beklentileri büyüktür.

Selçuk'un gelişiminde kulüp takımlarındaki tecrübesi kadar Genç ve Ümit Millî Takımlarda

geçirdiği uzun yılların da etkisini eklemeyen geçmemek gerekir. 10 Nisan 2001'de henüz 16 yaşında, İsviçre ile oynanan özel maçta U16 Takımının formasını 25. dakikadan itibaren giyerek ay-yıldızla tanışır. O maçın 19 kişilik kadrosundan bugün Süper Lig'de oynayan sadece üç futbolcu bulunması ve Selçuk İnan'ın Hakan Özmerit ile Ali Güzeldal'a göre kariyer adımlarında önde olması, onun kendi jenerasyonu içindeki kalitesini göstermek açısından önemli. Bütün yaş grubu Millî Takımlarında aralıksız oynayan genç futbolcu, Ümit Millî Takım formasıyla da 17 Ağustos 2005'teki Bulgaristan maçıyla tanışır. 7 Şubat 2007'deki Gürcistan maçının A millî kadrosunda yer alsa da o gün forma giyemez. 13 Ekim 2007'de ise Moldova ile oynanan Avrupa Şampiyonası eleme grubu maçının ilk on birindedir. A Millî Takım formasını 5 kez giyer ve Hiddink'in yeni oluşumundaki yerini de ABD Turnesi'ne katılarak alır.

Selçuk'un Trabzonspor'daki maestro rolü bu sezon da değişmemiş görünüyor. O zaman bugünkü Süper Kupa finalinde Trabzonspor'un Selçuk'un iki ayağına ve düşünce gücüne çok ihtiyacı olacak demektir.

Tarihi baştan yazdılar

1963 yılında kurulan ve tarihinde bir Türkiye Kupası, iki de Başbakanlık Kupası başarıları bulunan Bursaspor, bu sezon Türk futbol tarihini adeta baştan yazdı. 1959'dan bu yana oynanan ve Fenerbahçe, Galatasaray, Beşiktaş, Trabzonspor dışında şampiyon görmeyen Süper Lig, Bursaspor sayesinde beşinci büyüyle tanıştı.

Yönetim Kurulu

Başkan: İbrahim Yazıcı

Haluk Özkıyıcı, Recep Bölükbaşı, Hasan Saltan, Mustafa Yedikardeş, Mesut Mestan, Ferruh Nayman, Mehmet Kara, İlhan Uslu, İrfan Koç, Necmettin Kocaman, Şentürk Turan, Av. Öztürk Yazıcı, Zekeriya Ünalı, Selçuk Eren

Künye (Kuruluş 1963)

Adresi	Özlüce Tesisleri İzmir Yolu 6. km. Özlüce Kavşağı - BURSA
Telefon	0224 413 63 06
Faks	0224 413 63 06
Web	www.bursaspor.org.tr

Haziran 1963... Bursa futbol tarihinin en önemli kilometre taşı... Bursaspor o tarihte resmen kuruluyor. O yıla kadar iki kez Türkiye Şampiyonu çıkaran Bursa amatör futbolu bir bunalım içerisindeydi. Yeni hedefler belirlemek gerekiyordu. 1959'da oluşturulan Türkiye 1. Ligi, ülke için çok büyük bir heyecandı. Ardından 2. Lig oluşturulmuştu. Köklü geçmişiyse Bursa da yer almalıydı bu liglerde. Dönemin unutulmaz Federasyon Başkanı Orhan Şeref Apak, Bursa ile temasa geçti. Önceleri Merinos'un profesyonel yapılması planlanıyordu. Sarı-lacivertli yöneticiler bunu uygun görmeyince diğer kulüpler devreye girdi.

Ekonomik güçlükler içindeki amatör kulüpler, öğretmen Mehmet Ertan ve milli futbol hakemi Fahir Tezcan'ın önderliğinde birleşerek güçlü bir takım oluşturmak için harekete geçti. Bu kararı dönemin Valisi Fahrettin Akutlu da destekledi ve ilk toplantı vilayette yapıldı. O sezonu yenilgisiz tamamlayan şampiyon Akınspor temsilcisinin bulunmadığı toplantı, Acar İdman Yurdu, Çelikspor, İstiklal ve Pınarspor yöneticileri ile Futbol Federasyonu Başkanı Orhan Şeref Apak, Vali Fahrettin Akutlu ve Bölge Müdürü Mehmet Göröl'ün katılımıyla

gerçekleştirildi. Kulüpler bu toplantıda birleşme yolunda kesin bir karar aldı. Akınspor da sonradan bu kararı destekledi ve Bursaspor doğdu. Beş yıldızdan yeni bir güneş çıkmış ve Bursa kenti özlediği, lâıyk olduğu ligde mücadele etmeye hak kazanmıştı.

Kulüp renklerini Uludağ'ın beyazı ve ovanın yeşilinden aldı. Yeşil-beyazlı Bursaspor 1963-64 sezonundan itibaren 2. Türkiye Ligi Beyaz Grubu'nda mücadelesine başladı.

Yeşil-beyazlı kulüp ilk kupasını kurulduktan 3 yıl sonra, 2. Lig Beyaz Grup'u şampiyon olarak bitirince elde etti. Bursaspor o sezon oynadığı 30 maçın 19'unu kazanmış ve topladığı 45 puanla en yakın rakibi Samsunspor'a 8 puan

fark atmıştı. 1966-67 sezonunda şampiyon olan yeşil-beyazlılar artık 1.Lig'de mücadele edecekti.

Takım 1970-71 sezonunda Türkiye Kupası'nda finale kadar yükselmeyi başarıyor ancak o dönemin güçlü takımlarından Eskişehirspor'a kaybediyordu. Bursa'da oynanan ilk maçı 1-0 kazanmışlar ancak Eskişehir'deki rövanşta 2-0 kaybederek kupayı ellerinden kaçırmışlardı. Yine de o sezon için ellerinde büyük bir teselli vardı. Başbakanlık Kupası'nda Fenerbahçe ile karşılaşan yeşil-beyazlılar, güçlü rakiplerini 1-0 yenerek bu anlamlı kupayı müzelerine götürmeyi başarmıştı.

Bursaspor'un Türk futbolundaki varlığı giderek daha fazla hissediliyordu. Özellikle de kupada gösterilen başarılar sayesinde. Yeşil-

beyazlı kulüp, 1973-74 sezonunda da Türkiye Kupası'nda finale kalmayı başarıyordu. Rakip ise Fenerbahçe oluyordu. Bursaspor, evinde oynadığı ilk maçı 1-0 kazansa bile İstanbul'daki rövanşı 3-0'lık skorla kaybediyor ve çok yaklaştığı Türkiye Kupası'nı bir kez daha ellerinin arasından geçiriyordu. Üstelik bu sezon Başbakanlık Kupası da teselli olmayacaktı. Kupa, çok çekişmeli maçı 3-2 kazanan Beşiktaş'ın müzesine gidiyordu.

Bursaspor, Türkiye Kupası'nda final oynayabilmek için tam 12 yıl beklemek zorunda kaldı ama bu defa beklediğine de değdi. Daha önce iki kez finali kaybeden yeşil-beyazlılar, 1985-86 sezonunun kupa finalinde Altay'la karşı karşıya geliyor ve rakibini 2-0 yenerek kupayı ilk kez müzesine taşımayı başarıyordu.

1991-1992 sezonunda Bursaspor bir kez daha Türkiye Kupası'nın finalindeydi. Rakip ise bugün Süper Kupa için karşılaşacağı Trabzonspor. Tarihin en çekişmeli ve sürprizli finallerinden birinde, ilk maç Bursa'da oynandı. Ev sahibi yeşil-beyazlılar ilk maçı 3-0 kazandıklarında herkes kupanın adresinin belli olduğunu sanmıştı. Ama Avni Aker'deki rövanşa hiç beklenmedik bir şey oldu ve

Trabzonspor, Bursaspor'u 5-1 yenerek kupayı rakibine bırakmadı. Yeşil-beyazlı takım o sezon da Fenerbahçe'yi 3-1 yenerek Başbakanlık Kupası'nı kazanıyor ve bir teselli buluyordu.

2003-2004 sezonunun sonuna kadar Süper Lig'in gedikli olan yeşil-beyazlı ekip, o dönemin sonunda, tam 37 yıl aralıksız mücadele ettiği platforma veda ediyor ve yeniden 2. Lig'in yolunu tutuyordu. Ancak aylık uzun sürmedi. Bursaspor iki sezon kaldığı Lig A'da 2005-2006 sezonunu 71 puanla şampiyon olarak bitirip yeniden Süper Lig'e yükseldi.

Kuruluşundan 11 yıl sonra Avrupa'ya çıkan Bursaspor, 1973-74 sezonunda Türkiye Kupası finalisti olarak ülkemizi Avrupa Kupa Galipleri Kupası'nda temsil etti. İlk turda Finn Harps'ı eleyen, ikinci turda Dundee United'ı Vahit'in attığı müthiş golle saf dışı bırakan Bursaspor, çeyrek finalde SSCB'nin Dinamo Kiev takımıyla eşleşti. Güçlü rakibine elenen Bursaspor, Dinamo Kiev'in kupayı kazanması üzerine Avrupa beşincisi unvanını ele geçirdi

Ama asıl gurur tablosu 1995-96 sezonunda Intertoto'da yaşandı. O sezon ilk kez düzenlenen kupanın grup maçlarında Wimbledon, Charleroi, Beitar ve Kösece'yi ardında bırakan Timsahlar, ilk eleme turunda da OFI Girit'i eldi. Alman takımı Karlsruhe ile Atatürk Stadı'nda oynanan son maç ise unutulmazdı. Normal süre 2-2, uzatma devreleri 3-3 bitiyor, penaltılarda 9-8 üstünlük sağlayıp tur atlayan Karlsruhe oluyor ama Bursaspor bu maçla tüm Türkiye'nin sevgisini kazanıyordu.

Bu sevginin doruğa çıkışı ise 2009-2010 sezonuna nasip oldu. Sezona bir önceki dönemin yarısında iş başı yapan Ertuğrul Sağlam yönetiminde giren Bursaspor, önce Galatasaray ve Beşiktaş'ı arkasında bırakıyor, son haftalarda ise müthiş bir yarışa girdiği Fenerbahçe'nin de önüne geçerek tarihindeki ilk Süper Lig şampiyonluğuna ulaşıyordu. Yeşil-beyazlılar, Trabzonspor'un son şampiyonluğunu elde ettiği 1984 yılından bu yana Anadolu'dan çıkan ilk şampiyon olurken, adını Türkiye'nin beşinci büyüğü olarak kayıtlara geçiriyordu.

Anadolu

ihtilâlcisi

Kökü oldukça eskiye dayanan Trabzon futbolunda ilk resmi maçlar 1923'te oynanmaya başlar. O yıllardan itibaren başlayan İdmanocağı-İdmangücü rekabeti Trabzonspor'un doğuşunu geciktirse de şehirdeki futbolun sağlıklı bir biçimde gelişmesini sağlar. 1967'deki birleşmeyle kurulan Trabzonspor, 1974'te yükseldiği o zamanki adıyla 1. Lig'de tam 6 şampiyonluk elde eder ve adını Türk futboluna "dört büyükten biri" olarak yazdırmayı başarır.

Yönetim Kurulu

Başkan: Sadri Şener

Hayrettin Hacısalihoğlu, Necmettin Aytekin, Dr. Hasan Yener, Mahmut Aksu, Dr. İhsan Alioğlu, Ergin Aydın, Yahya Karahasan, Mehmet Tunç, Coşkun Çebi, Osman İlyas, Levent Erkuloğlu, Dr. Mehmet İrfan Coşkun, Raif Akar, Alihan Ekinci

Künye (Kuruluş 1967)

Adresi	Mehmet Ali Yılmaz Tesisleri TRABZON
Telefon	0462 325 09 67
Faks	0462 325 55 14-15
Web	www.trabzonspor.org.tr

Türkiye İdman Cemiyetleri ittifakının kurulması ve Türk sporunun bu ilk örgütünün tüm Anadolu'ya yayılması, Trabzon'da da etkisini göstermişti. Bu etki sonucu yeni yeni kulüpler kurulmaya başlandı. İdmanocağı, İdmangücü, Necmiati'den sonra Trabzon Lisesi bünyesinde Lise adını taşıyan yeni bir kulübün kurulmasıyla kulüp sayısı 4 olmuştu. 1923 yılından sonra Trabzon'da İdmanocağı ve İdmangücü arasında büyük bir rekabet başlamıştı. Bu öyle bir rekabetti ki, Trabzon sanki Ocaklılar, Güçlüler diye ikiye ayrılmıştı. Trabzon'da futbolun bu iki takım arasındaki rekabetten yüceldiği söylenebilir. Rekabet zamanla öylesine büyük boyutlara vardı ki, Trabzon'un Türkiye liglerinde geç temsil edilmesine bile sebep oldu. Ne var ki iki kulüp arasındaki çekişmenin, şehrin futbolundaki kaliteyi her

geçen gün arttıran bir faktör olduğu da göz ardı edilemez.

1923'te Trabzon'da ilk resmi lig maçları oynanmaya başlandı. İlk sezon İdmanocağı şampiyon olmuştu. Bunu 1923-24, 1924-25 sezonlarında Lise takımının arka arkaya şampiyonlukları izledi. 1925'te yine İdmanocağı şampiyonluğu elde etti. İdmanocağı ile İdmangücü arasındaki büyük rekabet 1930'dan sonra had safhaya ulaştı. 1929-30'dan sonra 5 kez arka arkaya İdmanocağı'nın şampiyon olmasının ardından 1934-35 sezonundan itibaren İdmangücü takımı tam 7 yıl arka arkaya şampiyon olarak bu iki takım arasındaki rekabeti büsbütün alevlendirmişti.

Bu arada Trabzon'da yeni kulüpler de kuruluyordu. 1938'de Doğan Gençlik, 1941'de Akçaabat Gençlik, 1950'de Sürmene'de kurulan Sürmene Gençlik, 1952'de aynı ilçede kurulan Zafer Gençlik, 1953'te kurulan Yolspor ve 1955'te kurulan Yalıspor bu takımların başında geliyordu.

1930'larda başlayan İdmanocağı-İdmangücü rekabeti hiç aralıksız 1960'lı yıllarda olanca şiddetiyle devam ediyordu. Ocaklı ve Güçlü olmak Trabzon'da adeta bir spor mezhebi haline gelmişti. En kötü sezonlarda bile rekabetlerinden hiç bir şey kaybetmiyorlardı.

Aslında bu büyük rekabetten en kârlı Trabzon futbolu çıkıyordu. Öncelikle şehirde futbol tutkusu körüklenmişti. Bu büyük rekabetten doğan büyük iddia Trabzon'da büyük yıldızların çıkmasına neden olmuştu. Ancak, Trabzon insanının alın yazısı olan gurbetçilik 1930'lu yıllarda Trabzon'daki futbol yıldızlarının kaderine tesir etmişti. Pek çoğu yüksek öğrenim uğruna ana kucaklarını baba ocaklarını terk etmek zorunda kaldılar. Gittikleri İstanbul ve Ankara'da sürdürdükleri futbol yaşamlarında gerçekten büyük yıldız oldular. Bir Hasan Polat ve kardeşi Ali Polat Ankara Gençlerbirliği'nde, bir Selim Satıroğlu, Ahmet Karlıklı Galatasaray'da, bir Taka Naci, Zekeriya Bali Fenerbahçe'de, Nazmi

Bilge Beşiktaş'ta yıldız futbolcu oluverdiler.

1962-63 sezonunda her ilde bir şehir takımı kurulması öngörülmüştü. Zamanın Futbol Federasyonu Başkanı Orhan Şeref Apak, Türkiye liglerini güçlendirmek ve tüm yurda yaymak amacıyla bir seferberlik başlatmıştı. Her ilde bir futbol takımı kurup Türkiye liglerinde yer alması seferberliği büyük bir hızla devam ediyordu. Trabzon elbette ki bunun dışında kalamazdı. Yalnız bir şehir kulübü kurulmasının en zor olduğu illerin başında kuşkusuz Trabzon gelmekteydi. İdmanocağı-İdmangücü rekabeti Trabzon futboluna öylesine hakimdi ki, bu iki kulübün bir çatı altında toplanmasına imkân yoktu. Nitekim böyle bir girişimde bulunmak isteyen bir avuç idealistin daha ilk çalışmalarında bunun imkânsız olduğu gerçeği bir kez daha anlaşılmişti.

Tüm Trabzonlular, Trabzonspor adıyla bir kulübün kurulmasını yürekten arzuluyor, ancak bu işi

bir türlü gerçekleştirememenin ezikliğini yaşıyorlardı. Yetkililerin de araya girmesi, sonucu pek değiştirmiyordu Ocaklılar da Güçlüler de yeni kurulacak kulüpte kendi isimlerinin, hatta renklerinin hâkim olmasını istiyorlardı ve bu konuda en ufak bir fedakârlıkta bulunmuyorlardı. Her gün, her akşam toplantı üstüne toplantı yapılıyordu. Bazen tam bir anlaşma zemini ortaya çıkıyor, ama yine en ufak bir ayrıntı her şeyi berbat ediyordu. Havaya silahlar atılıyor, karakollara, hatta mahkemelere kadar uzanan olaylara rastlanıyordu. Öte yandan Futbol Federasyonu'nun il kulüpleri için tanıdığı sürenin de sonu yaklaşıyordu.

21 Haziran 1966 tarihinde İdmanocağı, Martspor ve Yıldızspor'un da katılımı ile sarı-kırmızı renkler altında Türkiye 2. Ligi'ne alındı. Ancak resmi bir yazı süresi içinde ilgili yere tebliğ edilmediği için İdmanocağı'nın 2. Lig'de oynaması durduruldu. Bu tarihten yaklaşık bir ay sonra 20 Temmuz 1966'da bu kez İdmangücü, Karadenizgücü, Martspor ve Yolspor'un katılmasıyla Trabzonspor kırmızı-beyaz renklerle kuruldu. Ne var ki İdmanocağı buna karşı çıktı. Danıştay'da açtığı

davayla yürütmeyi durdurma kararı alınınca ortalık yine karıştı. Trabzon'daki gergin durum üzerine araya zamanın Beden Terbiyesi Genel Müdürü Ulvi Yenal girdi. Ulvi Yenal, İdmanocağı ve İdmangücü'nün birleşmemeleri halinde iki kulübün de Türkiye 2. Ligi'ne alınmayacağını bildirdi. Bu durum Trabzon'da ve her iki kulüp çevresinde "Şok" etkisi yapmıştı. Birleşmeleri büyük sorun olan bu iki kulübün, birleşmemeleri halinde Trabzon, Türkiye liglerinde temsil edilemeyecekti. Geceli gündüzlü yapılan ve büyük tartışmalara neden olan toplantılar sonunda 2 Ağustos 1967 günü İdmanocağı ile İdmangücü birleşmesi gerçekleşti ve Trabzonspor; İdmanocağı, İdmangücü, Karadenizgücü ve Martspor'un birleşmesi ile ortaya çıktı.

Bütün resmi işlemler tamamlandıktan sonra sıra gelmişti Trabzonspor'un renklerine. Renk bulmak öyle kolay olmadı. Trabzon'da uzun yıllar süren İdmanocağı-İdmangücü rekabetinde sarı-kırmızı ve yeşil-beyaz renkler hâkimdi. Trabzonspor'un renkleri bu renklerin dışında olmalıydı. Trabzon'u ve Karadeniz'i simgeleyen renkler aranıyordu.

Bu konuda yarışma açılması da gündeme geldi, ancak sonra vazgeçildi. Dönemin Federasyon Başkanı Orhan Şeref Apak sorunu çözmeye çalışırken, Beden Terbiyesi Genel Müdürü Ulvi Yenal'ın makamında toplanan taraflar iki kulübün renklerinden farklı bir rengin seçilmesi üzerinde yoğun tartışmalar gerçekleştirdi. Yaşanan gelişme üzerine sabrı taşan Yenal iki kulübün temsilcilerinden birer renk seçmesini talep etti. Böylelikle İdmanocağı grubu "koyu bordo", İdmangücü ise "açık mavi" üzerinde görüş bildirdi. Sonuçta Trabzonspor'u kuran iki köklü kulüp, renk konusunu "bordo-mavi" diye karara bağladı.

Sonrası başlı başına bir destan. 1974'te o günkü adıyla 1. Lig olan bugünün Süper Lig'ine adım atan Trabzonspor, ikinci sezonunda şampiyonlukla tanıştı. Bu başarısını 6 kez tekrarlayan bordo-mavili takım, ligimizde İstanbul takımları dışında şampiyonluğu bulunan tek takım unvanını taşıyor. Bordo-mavili takımın müzesinde ayrıca 8 Türkiye Kupası, 5'i üst üste olmak üzere 7 Cumhurbaşkanlığı Kupası ve 5 Başbakanlık Kupası bulunuyor.

Trabzonspor

açık ara önde

Kupanın iki finalistini bugüne dek oynanan 74 maçta Trabzonspor'un 38, Bursaspor'un ise 9 galibiyeti bulunuyor. Bordo-mavililerin attığı 114 gole Bursaspor 55 golle karşılık verdi. İki takım, daha önce kupa maçlarında dört kez eşleşti ve hepsinden de üstün ayrılan Trabzonspor oldu.

Süper Kupa'nın iki finalistinin birbirleriyle oynadıkları maçların tarihi 1974 yılına uzanıyor. Trabzonspor'un o günkü adıyla 1. Lig olan bugünün Süper Lig'ine çıktığı tarihte başlayan iki takım arasındaki resmi maçların toplamı 74 adet. Bu karşılaşmalarda Trabzonspor'un 38, Bursaspor'un ise 9 galibiyeti bulunuyor. 27 maçta ise takımlar beraberliği bozamadı. Trabzonspor'un attığı 114 gole, Bursaspor 55 golle karşılık verdi.

Ligde oynanan 68 maçta Trabzonspor 35, Bursaspor 8 galibiyet elde ederken, bordo-mavililer 101, yeşil-beyazlılar ise 46 gol kaydetti. Türkiye Kupası'nda oynanan 6 maçta da Trabzonspor'un 3'e 1 galibiyet, 13'e 9 da gol üstünlüğü bulunuyor.

İki takımın Süper Lig'deki ilk buluşması 1974-75 sezonunda gerçekleşti. Trabzonspor'un ligde ilk kez yer aldığı sezonun 9. haftasında Bursa'da oynanan maç 0-0 sona erdi. Avni Aker Stadı'nda oynanan 24. hafta maçını ise Trabzonspor 2-0

kazandı. Bursaspor, Trabzonspor'u yenebilmek için tam 6 sezon bekledi. Yeşil-beyazlı takım, Trabzonspor'a karşı ilk galibiyetini 1979-80 sezonunun ilk haftasında Bursa'da oynanan maçta 1-0'lık skorla elde etti.

İki takım arasındaki en farklı skora ise Trabzonspor 1988-89 sezonunda imza attı. Bordo-mavililer, o sezonun 5. haftasında Bursa'da oynanan maçı 6-0'lık skorla kazandı. Trabzonspor'un ligde ayrıca 2001-2002 sezonunda 5-0, 1976-77 sezonunda da 4-0'lık galibiyetleri bulunuyor. Bursaspor ise Trabzonspor karşısında ligdeki en şaşıla galibiyetine 2000-01 sezonunda 4-2'lik skorla ulaştı. Yeşil-beyazlıların ayrıca 1991-92 sezonunda da kupada 3-0'lık bir galibiyeti bulunuyor.

İki takım bugüne kadar Türkiye Kupası'nda dört defa eşleşti ve bu dört eşleşmenin tümünden de Trabzonspor üstün ayrıldı.

Trabzonspor ile Bursaspor kupada ilk kez 1977-78 sezonunda yarı

finalde karşı karşıya geldi. 12 Nisan 1978 günü Bursa'da oynanan maç 0-0 sona ererken, Trabzonspor 26 Nisan 1978 günü Avni Aker'de oynanan rövanşı 1-0 kazanarak finale yükseldi. Bordo-mavililer o sezon finalde Adana Demirspor'u 0-0 ve 3-0'lık skorlarla alt ederek kupanın sahibi olmuştu.

Kupadaki ikinci buluşma 1989-90 sezonunda gerçekleşti. O dönemin statüsüne göre tek maç üzerinden oynanan yarı final maçında normal süre 1-1, uzatmalar ise 2-2 sona erdi. Penaltılarda 7-6'lık üstünlüğe ulaşan Trabzonspor finale yükselse de 2-0'lık yenilgiyle kupayı Beşiktaş'a kaptırdı.

İki takım 1990-91 sezonunda kupada bir kez daha karşı karşıya geldi. Buluşma noktası bu defa 16 takımlı 6. kademeydi. 23 Aralık 1990 günü Avni Aker Stadı'nda oynanan ve yine tek maç üzerinden yapılan mücadeleyi Trabzonspor 5-3 kazandı ve bu karşılaşma iki takım arasındaki en gollü maç

Bursaspor-Trabzonspor maçları

Süper Lig

Sezon	1. Maç	2. Maç
1974-75	0-0	0-2
1975-76	0-1	1-1
1976-77	0-0	0-4
1977-78	0-1	0-1
1978-79	0-0	0-2
1979-80	1-0	0-0
1980-81	1-1	1-2
1981-82	1-1	0-1
1982-83	0-1	0-0
1983-84	1-1	0-0
1984-85	2-1	2-2
1985-86	0-0	0-3
1986-87	0-1	0-3
1987-88	2-0	0-0
1988-89	0-6	1-1
1989-90	1-1	1-3
1990-91	1-3	0-0
1991-92	2-1	2-2
1992-93	0-0	0-3
1993-94	0-0	1-1
1994-95	0-1	0-1
1995-96	1-2	0-0
1996-97	3-2	0-3
1997-98	0-1	1-2
1998-99	0-2	0-1
1999-00	0-2	2-3
2000-01	1-2	4-2
2001-02	0-5	2-2
2002-03	1-2	0-3
2003-04	0-2	1-2
2006-07	2-1	1-3
2007-08	1-1	1-2
2008-09	2-1	0-1
2009-10	1-1	1-1

Türkiye Kupası

Sezon	1. Maç	2. Maç
1977-78	0-0	0-1
1989-90	2-2	(6-7 pen.)
1990-91	3-5	
1991-92	3-0	1-5

olarak kayıtlara geçti. Trabzonspor o gün sahada Petronoviç-İsmail Gökçek, Hamdi Aslan, Kemal Serdar, Mehmet Soykök-Lemi Çelik, Turgut Uçar, Ünal Karaman, Soner Boz (Ogün Temizkanoğlu dk. 46)-Orhan Çıkrıkçı, Hami Mandıralı (Sinan Bayraktar dk. 69) kadrosuyla mücadele etmiş, Bursaspor ise Nitu-Taner Ertaş, Adnan Yıldız, Turan Şen-Ersel Uzgur, Erhan Kiremitçi, Ali Nail Durmuş, Sunay Bilir (Arif Kocabıyık dk. 18)-Ali Beykoz, Hakan Şükür, Mehmet Aydın kadrosuyla sahada yer almıştı.

Trabzonspor ile Bursaspor'un Türkiye Kupası'ndaki son ve unutulmaz buluşması ise 1991-92 sezonunda gerçekleşti.

Üstelik bu kez iki takım da finaldeydi ve kupanın birer ucundan tutuyordu. Trabzonspor sırasıyla Eskişehirspor, Galatasaray ve Beşiktaş'ı, Bursaspor ise Boluspor, Ankaragücü, Altay ve Kocaelispor'u eleyerek finale kadar gelmişti. O yıllarda kupa finalleri iki ayaklı oynanıyordu ve ilk buluşma yeri Bursa'ydı. 22 Nisan 1992 günü Bursa Atatürk Stadı'nda oynanan maçı Serdar Çakman, Argun Darıcı, Mevlüt Yerli hakem üçlüsü yönetiyordu.

Teknik Direktörlüğünü Yılmaz Vural'ın yaptığı Bursaspor, Nitu-Taner Ertaş, Yalçın Gündüz, Adnan Örnek-Feti Okuroğlu, Jan Gabriel, Feyzullah Küçük (Tunahan Akdoğan dk. 90), Ali Nail Durmuş, Ersel Uzgur-Vedat Vatansever (Turan Şen dk. 84), Hakan Şükür kadrosuyla bu maçı oynarken, Urbain Braems yönetimindeki Trabzonspor da Petronoviç-İsmail Gökçek, Lars Olsen, Kemal Serdar, Mehmet Soykök-Jacek Czyzio, Ogün Temizkanoğlu, Ünal Karaman, Şeyhmuz Suna (Mahir Günok dk. 90)-Hami Mandıralı, Orhan Çıkrıkçı (Hamdi Aslan dk. 74) kadrosuyla sahadaydı. Bursaspor 25. dakikada Gabriel'in golüyle öne geçiyor, 55'te Hakan Şükür'le 2-0'ı yakalıyor,

son dakikada ise Ali Nail'in penaltı golüyle 3-0'lık farka ulaşıyordu. Trabzonspor maçın yanında son dakikada kırmızı kart gören kalecisi Petronoviç'i de kaybetmişti. 3-0'lık skorla kupayı kaybetmesine de neredeyse kesin gözle bakılıyordu.

Rövanş maçı 29 Nisan günü Hüseyin Avni Aker Stadı'nda oynandı. Bülent Yavuz, Hilmi Gültekin, Cengiz Akyüz hakem üçlüsünün yönettiği maçta Trabzonspor'un kadrosu Petronoviç-Erkan Sözeri, Lars Olsen, Kemal Serdar, Mehmet Soykök (Şeyhmuz Suna dk. 71)-Soner Boz, Lemi Çelik (Hamdi Aslan dk. 46), Ogün Temizkanoğlu, Orhan Çıkrıkçı-Jacek Czyzio, Hami Mandıralı şeklindeydi. Bursaspor ise Nitu-Taner Ertaş, Yalçın Gündüz, Adnan Örnek-Ersel Uzgur, Jan Gabriel, Ali Nail Durmuş, Feyzullah Küçük, Ümit Şengül (Turan Şen dk. 46)-Vedat Vatansever, Hakan Şükür kadrosuyla oynamıştı.

Bursaspor'un 3-0 rahatlığı ilk dakikada Hami Mandıralı ile gelen Trabzonspor golüyle bozuldu. Ancak Bursaspor 14. dakikada Vedat'la 1-1'lik eşitliği yakaladı. Trabzonspor'un turu geçmesi için artık 4 gol daha bulması gerekiyordu. 36. dakikada Hami Mandıralı'nın penaltı golüyle skoru 2-1 yapan Trabzonspor soyunma odasına ümitli girmişti. 49'da Ogün Temizkanoğlu ve 60'ta Hamdi Aslan'ın golleri skoru 4-1'e getirdiğinde heyecan doruktaydı. Trabzonspor, bir gol daha atarsa neredeyse bir mucize gerçekleşecekti. Oyuna 71. dakikada Mehmet Soykök'ün yerine giren sol bek Şeyhmuz, 86. dakikada soldan Bursaspor ceza sahasına giriyor ve pek de sık kullanmadığı sağ ayağıyla topa müthiş bir falso vererek Trabzon'u ayağa kaldırıyor. Son dakikada Taner ve Ali Nail kırmızı kart görmüş, Bursaspor maçı 9 kişiyle tamamlamıştı. Bordo-mavili takım 5-1'lik skorla bir kez daha Türkiye Kupası'nı müzesine götürmeyi başarıyordu.

Süper Kupa'da ilk randevu

Türkiye Ligi Şampiyonu ile Türkiye Kupası şampiyonunu karşı karşıya getiren bir organizasyon düzenleme fikri ilk olarak 1965-66 sezonunda hayata geçirildi. Organizasyona Cumhurbaşkanlığı Kupası adı verildi. O sezon Türkiye Kupası'nı kazanan Galatasaray, lig şampiyonu Beşiktaş'ı 2-0 yenerek ilk Cumhurbaşkanlığı Kupası'nı müzesine götürdü. Cumhurbaşkanlığı Kupası, 12 Eylül darbesinin yapıldığı dönemde 1980-81 ve 1981-82 sezonlarında iki kez Devlet Başkanlığı Kupası adı altında olmak üzere 1998 yılına kadar tam 33 kez düzenlendi. Galatasaray'ın 10 defayla en çok kazandığı Cumhurbaşkanlığı Kupası'nı bugünün finalistlerinden Trabzonspor da 7 defa müzesine götürdü. Beşiktaş'ın da Trabzonspor gibi 7 kez kazandığı Cumhurbaşkanlığı Kupası'nda Fenerbahçe'nin ise 6 zaferi bulunuyor. Göztepe, Eskişehirspor ve Ankaragücü ise Cumhurbaşkanlığı Kupası'nı dört büyükler dışında kazanan diğer takımlar unvanını taşıyor.

1998 yılında sona eren Cumhurbaşkanlığı Kupası'nın yerine tam 9 yıllık aradan sonra Süper Kupa organizasyonu kuruldu. Yine lig ve kupa şampiyonunu karşı karşıya getiren organizasyonun en önemli farkı, tarihi ve yeri konusundaydı. Cumhurbaşkanlığı Kupası hep Ankara'da düzenlenirken, Süper Kupa ilk defa ülke sınırlarının dışında taşarak Almanya'da düzenlendi.

Cumhurbaşkanlığı Kupası sezonun hemen bitiminde ve genellikle Haziran ayında eski kadrolarla oynanırken, Süper Kupa yeni sezonun öncesine taşındı ve yeni transferlerin de yer aldığı bir gövde gösterisine dönüştü.

TFF Süper Kupa'nın ilki 30 Temmuz 2006 günü Almanya'nın Frankfurt kentindeki Commerzbank Arena'da oynandı. Bu maçta lig şampiyonu Galatasaray ile Türkiye Kupası sahibi Beşiktaş karşı karşıya geldi. Hakemliğini Bülent Demirlek'in, yardımcııklarını Erhan Sönmez ile Cemal Gemici'nin, dördüncü hakemliğini ise Çetin Sarıgül'ün yaptığı maçta Galatasaray'ı 60. dakikada Mert Nobre'nin attığı tek golle 1-0 yenen Beşiktaş, ilk Süper Kupa'nın sahibi oldu.

İkinci Süper Kupa'nın adresi yine Almanya'ydı. 5 Ağustos 2007 günü Rheinenergie Stadı'nda oynanan finalde Süper Lig Şampiyonu Fenerbahçe ile Türkiye Kupası'nın sahibi Beşiktaş karşı karşıya geldi. Fırat Aydınus, Bahattin Duran, Mustafa Emre Eyisoy, Mustafa Kamil Abitoğlu hakem dördlüsünün görev aldığı finalde Beşiktaş'a 2-1 üstünlük kuran Fenerbahçe, ikinci Süper Kupa'nın kazananı oldu. Bu finalde Fenerbahçe'ye zaferi getiren goller 14. dakikada Deivid de Souza ve 85. dakikada Mateja Kezman atarken, Beşiktaş'ın tek golünün altında 20. dakikada Bobo'nun imzası vardı.

Yine Almanya'da oynanan üçüncü Süper Kupa finalinde ise takımlar lig şampiyonu Galatasaray ile kupa şampiyonu Kayserispor'du. 17 Ağustos 2008 günü MSV Arena'da sahnelenen finalde Selçuk Dereli, Cem Satman, Erdinç Sezertan, Mustafa Kamil Abitoğlu dördlüsü görev aldı. 66. dakikada Harry Kewell ve 73. dakikada Shabani Nonda'nın gollerıyla Kayserispor'u 2-1 mağlup eden Galatasaray, Süper Kupa'yı ilk kez kazanmayı başardı. Kayserispor'un tek golünü ise 89. dakikada Mehmet Topuz kaydetti.

Dördüncü Süper Kupa finalinin adresi ise Türkiye oldu. Hem lig hem de kupa şampiyonu Beşiktaş, kupa finalisti Fenerbahçe ile 2 Ağustos 2009 günü İstanbul'daki Atatürk Olimpiyat Stadı'nda karşı karşıya geldi. Her ikisi de daha önce birer kez Süper Kupa'yı kazanan iki takımın mücadelesini Fenerbahçe 2-0 kazandı. Yunus Yıldırım, Serkan Gençler, Volkan Nariç, Aytekin Durmaz hakem dördlüsünün görev aldığı maçta Fenerbahçe'ye ikinci Süper Kupa'yı getiren gollere 74 ve 89. dakikalarda Alex de Souza imza koydu.

Turkcell Süper Lig şampiyonu Bursaspor ve Ziraat Türkiye Kupası sahibi Trabzonspor ise Süper Kupa finalinde ilk kez boy gösteriyor. Kupanın ilk defa İstanbul sınırları dışına çıkacağı kesin. Bakalım adresi Bursa mı olacak Trabzon mu?

2006

2007

2008

2009

Cumhurbaşkanlığı Kupası

Sezon	Takımlar	Skor
1965-66	Galatasaray-Beşiktaş	2-0
1966-67	Beşiktaş-Altay	1-0
1967-68	Fenerbahçe hem lig hem kupa şampiyonu olduğu için maç yapmadan kupayı aldı.	
1968-69	Galatasaray-Göztepe	2-0
1969-70	Göztepe-Fenerbahçe	3-1
1970-71	Eskişehirspor-Galatasaray	3-2
1971-72	Galatasaray-Ankaragücü	3-0
1972-73	Fenerbahçe-Galatasaray	2-1
1973-74	Beşiktaş-Fenerbahçe	3-0
1974-75	Fenerbahçe-Beşiktaş	2-0
1975-76	Trabzonspor-Galatasaray	2-1
1976-77	Trabzonspor-Beşiktaş	1-1 (3-1 P.)
1977-78	Trabzonspor-Fenerbahçe	1-0
1978-79	Trabzonspor-Fenerbahçe	2-1
1979-80	Trabzonspor-Altay	3-0

Devlet Başkanlığı Kupası

1980-81	Ankaragücü-Trabzonspor	1-0
1981-82	Galatasaray-Beşiktaş	2-0

Cumhurbaşkanlığı Kupası

1982-83	Trabzonspor-Fenerbahçe	2-0
1983-84	Fenerbahçe-Trabzonspor	1-0
1984-85	Fenerbahçe-Galatasaray	1-1 (4-2 P.)
1985-86	Beşiktaş-Bursaspor	2-1
1986-87	Galatasaray-Gençlerbirliği	3-2
1987-88	Galatasaray-Sakaryaspor	2-0
1988-89	Beşiktaş-Fenerbahçe	2-1
1989-90	Fenerbahçe-Beşiktaş	3-2
1990-91	Galatasaray-Beşiktaş	1-0
1991-92	Beşiktaş-Trabzonspor	2-1
1992-93	Galatasaray-Beşiktaş	2-0
1993-94	Beşiktaş-Galatasaray	3-1
1994-95	Trabzonspor-Beşiktaş	2-0
1995-96	Galatasaray-Fenerbahçe	3-0
1996-97	Galatasaray-Kocaelispor	2-1
1997-98	Beşiktaş-Galatasaray	2-1 (uz.)

Süper Kupa

2005-06	Beşiktaş-Galatasaray	1-0
2006-07	Fenerbahçe-Beşiktaş	2-1
2007-08	Galatasaray-Kayserispor	2-1
2008-09	Fenerbahçe-Beşiktaş	2-0

Dev maçların arenası

UEFA tarafından 5 yıldızla değerlendirilen, "Cribaudo Yayınevi" tarafından 2004 yılında yayınlanan "Dünya Statları" kitabında dünyanın en büyük ve en önemli stadyumları arasında gösterilen Atatürk Olimpiyat Stadı, 2002'de hizmete girdi. 2005'te Liverpool'la Milan arasındaki unutulmaz Şampiyonlar Ligi finaline sahne olan stat, 75 bin 145 kişilik kapasitesiyle ülkemizin en büyük ve en modern stadı özelliğini taşıyor.

&

İstanbul Atatürk Olimpiyat Stadı, Türkiye'nin olimpiyat rüyasının ulaştığı en görkemli eser olarak tanımlanabilir. Stadın yapım fikri, İstanbul'un olimpiyat adaylığından doğar. 1999 yılında, İstanbul'un Başakşehir ilçesinde 584 hektarlık alana Olimpiyat Parkı'nın en büyük projesi olan Atatürk Olimpiyat Stadı'nın temeli atılır. Stadın yapımı 2002 yılında tamamlanır ve açılışı 31 Temmuz 2002'de Galatasaray ile Olympiakos arasında oynanan dostluk maçı ile yapılır.

2003-2004 ve 2006-2007 sezonlarında Galatasaray, İstanbul'daki Şampiyonlar Ligi maçlarını bu statta oynar.

2004 ve 2005 yıllarındaki Türkiye Kupası final maçlarına da ev sahipliği yapan stadın en görkemli günü ise 25 Mayıs 2005'tir. Türkiye, o gün tarihinin en önemli futbol

organizasyonunu düzenler ve ilk kez bir Şampiyonlar Ligi finaline ev sahipliği yapar. Liverpool ile Milan arasında oynanan ve 3-3 sona eren 120 dakikanın ardından penaltılarla İngilizlerin kazandığı unutulmaz finalin adresi, Atatürk Olimpiyat Stadı'dır.

Mimarlığını Michel Macary ve Aymeric Zublena yapmıştır. Bugün Milli Takımımız ve İstanbul Büyükşehir Belediyespor'un kullandığı stadın kapasitesi 75 bin 145 kişi, zemin boyutları ise 105 x 68 metredir.

Uluslararası futbol şampiyonaları ve dünya atletizm şampiyonalarının yapılabileceği, IAAF, FIFA ve IOC şartlarını karşılayan stat her türlü spor, sosyal ve kültürel faaliyetlerin yapılabildiği donanıma sahiptir. Statta sporcu, antrenör ve eğitimci yetiştirilebilecek altyapı da

bulunmaktadır. Ayrıca 9 kulvarlı ana atletizm pistinin haricinde iki adet ışıklandırılmış antrenman ve atletizm sahası da tesisin içinde yer almaktadır. İtalya'da "Cribaudo Yayınevi" tarafından 2004 yılında yayınlanan "Stadi Del Mondo" (Dünya Statları) adlı kitapta dünyanın en büyük ve en önemli statları arasında gösterilen Atatürk Olimpiyat Stadı, UEFA'nın 5 yıldızlı statları listesinde yer almaktadır.

Stadın kapasitesinin 80 binin üzerinde olduğu dönemde, seyirci rekoru 27 Eylül 2003 günü oynanan Galatasaray-Fenerbahçe maçında 81 bin 381 kişiyle kırılmıştır. 31 Temmuz 2002'deki Galatasaray-Olympiakos, 30 Ağustos 2003'teki Galatasaray-CSKA Moskova ve 25 Mayıs 2005'teki Milan-Liverpool maçlarında da 80 bin seyirci sınırı aşılmıştır. Çok büyük bir alana inşa edilmiş olan Atatürk Olimpiyat

Stadı'nda toplam 18 bin 900 araçlık otopark bulunmaktadır. 400 araçlık kapalı, 2 bin 500 araçlık VIP ve 16 bin araçlık açık otopark hizmet vermektedir.

75 bin 145 seyirci kapasiteli statta giriş ve çıkışlarda problem yaşanmaması için çok sayıda turnike yapılmıştır. Seyirciler müsabaka sonrası bütün kapılardan 8 dakika gibi kısa bir sürede stadı terk edebilmektedir. Çıkış noktasına en uzak koltuğun mesafesi 45 metredir. Stada girişler 14 ana giriş kapısındaki 98 adet turnikeden yapılmaktadır. Her ana giriş kapısı içinde bir adet turnikesiz giriş, polis ve özürlü izleyiciler tarafından kullanılmaktadır. Giriş için doğu tribünlerinde 32, batı tribünlerinde 48, kuzey tribünlerinde 16 ve güney tribünlerinde de 18 turnike yer almaktadır. Çıkış kapıları ise doğuda 22, batıda 20, kuzeyde 16 ve güneyde 15 adet olarak inşa edilmiştir. Ayrıca 1 adet sporcu araçlarının giriş ve çıkışı için özel yol, 1 adet medya, 1 adet VIP ve 1 adet de protokol giriş kapısı bulunmaktadır.

Tribünler, seyircilerin tamamının yüzde 100 görüş alanına sahip olarak müsabakaları izleyebileceği

şekilde dizayn edilmiştir. Doğu ve batı tribünlerinde 25 bin 522'şer, kuzey tribününde 11 bin 262, güney tribününde ise 11 bin 215 kişilik kapasite vardır. Batı tribünlerinde basın mensupları için 669, protokol için de 335 koltuk bulunmaktadır.

Stattaki seyirci sayısı yaklaşık olarak 50 bin erkek ve 30 bin bayan olarak düşünülmüş, buna göre her 1.000 erkek seyirci için 6 tuvalet, 10 pisuar, 5 lavabo; her 1.000 bayan seyirci için 6 tuvalet, 4 lavabo yapılmıştır. Ayrıca özürlü seyirciler için 78 tuvalet ve 78 lavabo bulunmaktadır. Bu bölgeler seyircilere en fazla 60 metre mesafede yer almaktadır.

Atatürk Olimpiyat Stadı'nda toplam 6 adet asansör bulunmaktadır. Özürlü seyircilerin tribünlere rahatça girebilmesini sağlayan 4 asansör mevcuttur. Bunlardan iki tanesi 21, diğer iki tanesi ise 26 kişiliktir. Riyaset locasında ise 2 adet özel asansör bulunmaktadır. Riyaset locası asansörleri organizasyonlarda protokol yetkililerinin seremoni için sahaya giriş ve çıkışlarında kullanılmakta, aynı zamanda gözlemcilerin saha içi ulaşmaları da bu asansörler tarafından sağlanmaktadır.

Süper Kupa'nın Hakemleri

Kuddusi Müftüoğlu
Hakem

Baki Tuncay Akın
Yardımcı Hakem

Nihat Mızrak
Yardımcı Hakem

Özgür Yankaya
Dördüncü Hakem

TTNET

Evet, televizyonun eğlenceli dünyası artık her an her yerde!
İstediğin filmi, belgeseli, Tivibu ile istediğin zaman izleyebilir,
en çok sevdiğin diziyi Tivibu'da bulabilirsin!
Üstelik Tivibu'da canlı yayını bile durdurup geri sarabilirsin.

Tivibu. Yanındaki eğlence bu.

444 0 375 | www.tivibu.com.tr

tivibu

Tivibu sadece TTNET abonelerine sunulan ve internet bağlantısı üzerinden sağlanan bir hizmettir. İçeriklerin kapsamı Tivibu arşivi ile sınırlı olup, TTNET tarafından belirlenen sürelerle sınırlıdır. TTNET'in Tivibu içeriklerini değiştirme hakkı saklıdır.

ah kalbim

dememek için siz de kalbinizi yakın takibe alın. Yaşınız kaç olursa olsun düzenli kontrollerle, kalp hastalıkları riskini azaltmak elinizde. Acibadem Kalp Sağlığı Merkezleri tedavi, koruyucu hekimlik ve erken tanı konularında, yıllardır hizmetinizde.

Kalpte
yakın takip
hayat
kurtarır.

Kalp sağlığı ile ilgili her şey...

www.ahkalbim.com

TAM KADRO SABİHA GÖKÇEN'DEYİZ.

ŞİMDİ, İSTANBUL'DAN TÜRKİYE'NİN DÖRT BİR YANINA VE
SINIRLARIN ÖTESİNE UÇUYORUZ.

ADANA AMSTERDAM ANKARA ANTALYA BODRUM DALAMAN
ERZURUM İZMİR KIBRIS KONYA KOPENHAG LONDRA MOSKOVA
NAHÇIVAN STOCKHOLM TRABZON